

[Socialministeren]

Til fru Jytte Hilden: Når jeg siger, at det kan være praktisk at give hjemmel til ministre – og det er i øvrigt hensigtsmæssigt i store dele af lovgivningen – så er det, fordi man ellers på mange tekniske områder skal lave ændringer. Jeg nævnte hjælp til handicappede. Det ville ikke være særlig praktisk, hvis vi skulle have været over Folketinget for at ændre et enkelt nummer eller stykke. Men der er jo ikke tale om, at vi ændrer på indholdet, når vi taler om § 48-hjælpeordningen.

Det er rigtigt, at de aftaler, som er indgået med Kommunernes Landsforening, ikke har været behandlet politisk. Vi har ment, at vi havde hjemmel til – inden for ministeriets kompetence – at foretage disse ændringer. På de områder, hvor vi ikke mener der er hjemmel til at vi foretager ændringer, lægger vi selvfølgelig lovforslag ned i salen.

Men som jeg har sagt: Når der rejses tvivl – og det er der gjort fra juridisk side – om, hvorvidt hjemmelen er til stede, sørger vi for at få denne hjemmel i form af, at vi fremsætter et lovforslag. Jeg er ganske enig i, at der ikke skal kunne foretages ændringer med reelt indhold, uden at det undergives offentlige behandlinger her i Folketinget. Det skal der da ikke være nogen som helst tvivl om.

Jeg kan ikke rigtig forstå, hvad hr. Ole Espersen mener med, at denne bestemmelse skulle koste flere penge, det kan jeg ikke se det logiske i. Det er nyt for mig, at det skulle forholde sig sådan.

Jytte Hilden (S):

Jeg kan stadig væk ikke forstå det: Ministeren siger, at hvis det drejer sig om lidt teknik som f.eks. nogle numre på nogle forslag, skal det ikke i Folketinget; det kan jeg godt forstå. Men jeg kan ikke forstå det, hvis ministeren mener, at det, vi diskuterer i dag, har en sådan karakter, at ministeren trækker sin vejledning. Jeg vil gerne have ministerens forklaring på, hvorfor det er helt anderledes i dag efter klokken 13, onsdag den 31. oktober. Hvorfor trækker ministeren det nu tilbage, vel med øjeblikkeligt varsel, og bebuder, at nu kommer der lovforslag? Hvorfor var det ikke nødvendigt i går klokken 13?

Socialministeren (Aase Olesen):

I går klokken 13 var der ikke nogen, der

spurgte mig. Og vi har først fået rejst kritikken fra juridisk side inden for de allerseneste dage. Og derfor må jeg stadig væk sige det, som jeg begyndte med at sige: Vi havde regnet med, at hjemmelen var i orden, og man havde regnet med, at man kunne ændre dette, at det var inden for den hjemmel, der var i bistandsloven. Og så har jeg sagt: Vi vil ikke have denne diskussion om et eller andet finjuridisk spørgsmål, eller hvad vi skal kalde det, kørende, så derfor trækker vi det. Jeg går ud fra, at vi så på ordentlig vis kan diskutere, hvad indholdet skal være i de klageregler, som vi nu får indbygget i lovforslaget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 96**4) Til socialministeren af:****Taanquist (S):**

»Med hvilken hensigt henstiller ministeren til de sociale ankemyndigheder, at sager, disse myndigheder agter at omgøre, tilbagesendes kommunerne til fornyet afgørelse?«

Skriftlig begrundelse

Der fandtes allerede tidligere regler om hjemsendelse af sager til fornyet overvejelse i kommunalbestyrelserne, når ankemyndighederne fandt dette praktisk, eller der forekom rene procedurefejl. At foreskrive ankemyndighederne, at de i alle tilfælde skal hjemsende sager, de agter at omgøre, synes kun at skabe mere bureaukrati og give klagerne fornyet ventetid og øget usikkerhed.

Socialministeren (Aase Olesen):

Der spørges, med hvilken hensigt ministeren henstiller til de sociale ankemyndigheder, at sager, som disse myndigheder agter at omgøre, tilbagesendes til kommunerne til fornyet afgørelse.

I begrundelsen for spørgsmålet nævner spørgeren, at Socialministeriet har foreskrevet ankemyndighederne, at de i alle tilfælde skal hjemsende sager, de agter at omgøre.

Nej, vi har ikke foreskrevet. Vi har her igen henstillet. Og det hænger netop sammen med, hvad vi har drøftet i de foregående spørgsmål, nemlig at jeg ikke kan udstede bindende for-